44ste jaar. — Nr 31. Zaterdag 13 Maart 1897.

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan werden aan den uitgever, **groote Markt, nr 37-39, te Tongeren.**

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Drie maal per week **6** franks per jaar.
Twee » » **5** » »
Een » » **4** » »
Een blad afzonderlijk **10** centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **15** cent^m per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad: **1** fr. den drukregel.

TONGEREN, DEN 13 MAART 1897.

Van alles wat.

De brusselsche socialisten hebben besloten den verjaardag der *Commune*, bloediger gedachtenis, te vieren door een groot banket in het *Maison du Peuple*. Dat is zeker om te bewijzen dat de socialisten hongerlijders zijn.

⁂

De dronkaard vertegenwoordigt de vier jaargetijden in zijn hoofd : op zijn rooden neustip, bloeit de Lente, op zijn verhit voorhoofd, braadt de Zomer, op zijne bleeke wangen, teekent zich de Herfst en zijne haren, door een vervroegde grijsheid wit als sneeuw, vertegenwoordigen den winter.

⁂

Er gaan, binnen kort, nieuwe prijzen ingevoerd worden voor de reizigers op de ijzeren wegen.

Maar met al dat, gaan al de bestaande reiskaartjes niet meer kunnen dienen en moeten vervangen worden.

Men is daarmee volop bezig in de werkhuizen welke het bestuur der spoorwegen te Mechelen heeft.

Het is een schromelijk werk, om tegen Mei de noodige reiskaartjes aan al de statiën te bezorgen.

Er moeten niet minder dan *dertig millioen* kaartjes gemaakt worden, om al de statiën te kunnen gerieven.

De kassen waar de kaartjes in zitten, gaan ook moeten veranderd worden ; 't is eene geheele nieuwe verdeeling.

De stijpers en aurstempels moeten ook anders zijn, doordien de dag in zijne volle 24 uren gaat in tel komen.

Men ziet het, 't is eene geheele verandering, door de nieuwe prijzen en de nieuwe tijdrekening.

⁂

De vrederechter van het kanton Fléron heeft een vonnis uitgesproken, dat de duiveliefhebbers sterk aanbelangt. In Juli laatsleden, had een liefhebber van Ninane eene allerbeste reisduif, die reeds verscheidene eerste prijzen gewonnen had, in een wedstrijd laten deelnemen.

Een gebuur die jaloersch was bestoot den liefhebber eene kwade poets te spelen.

Nauwelijks was de aankomst der duif gemeld, of zijne vrouw joeg al de duiven uit den kijker.

De duif, die anders oogenblikkelijk op haren kijker viel, bleef achter en de liefhebber verloor daardoor eene som van 73 fr. Hij daagde de echtgenooten X...., voor den vrederechter die hen tot teruggaaf van de 73 fr. en de kosten veroordeelde.

⁂

« Ik word nu al recht oud » zeide Leo XIII. in 't jaar 1893, tot zijn lijfarts. « Zeg mij eens eerlijk : hoe lang, denkt gij, heb ik nog te leven ? »

« Heilige Vader, » antwoordde de geneesheer, « als er niets onverwachts gebeurt, kunt gij zeker nog vijf jaar leven. »

« Vijf jaar ? Bravo » zeide de Paus ; dan ben ik 88. Dat is precies de ouderdom, op welken ik zal sterven naar een goede Franciscaner-broeder mij indertijd voorspeld heeft. »

De broeder, dien de Paus bedoelde, was frater Antonio Marchi, die in de Meimaand van 1891, in geur van heiligheid, te Rome is overleden. Reeds onder het Paussschap van Pius IX, had frater Antonio voorspeld, dat die Paus meer dan dertig jaar op den Stoel van Petrus zou zitten.

Toen Leo XIII tot Paus was gekozen, zeide men, dat hij geen jaar zou leven, zoo zwak was de nieuwe Opperpriester. Frater Antonio echter zeide tot elkeen, die het wilde hooren : « Wees maar niet bang ; hij blijft leven en zal twintig jaar Paus zijn. »

Leo XIII is thans in zijn twintigste jaar Paus.

Zaterdag, 20 Februari, heeft hij het negentiende jaar van zijn Pausdom voleindigd.

Wat God bewaart is goed bewaard.

De Bokkenrijders

IN HET LUIKERLAND.

DOOR Jos. LIBOT, HOOFDONDERWIJZER.

(Vervolg.)

Den 13^e Februari 1794, werd hij ter dood veroordeeld door het volgend vonnis :

« Wij schepenen der heerlijkheid en justitie Neer-Oeteren ons vervoegt hebbende op onsen gewoonlijken richtersstoel, ingevolg leeringe en recharge der eedele eerendeste heeren commissarissen-deciseurs ons wettig opperhoofd, verklaeren den lieven officieren wel gefondeert om den gevangen Hendrik P.., te doen brengen ter plaetse van supplicie, aldaer gekomen zijnde te stellen aen eenen pael en morgen tot dat er de dood op volgt en het dood ligchaem in asschen verbranden, tot spiegel van anderen, condamneerende den selven gevangen in de kosten ter onser behoorlijke taxatie en moderatie. Actum et pronuncatum in judicio de Neer-Oeteren, hac 13^a Februari 1794. »

Den 4^e Maart daaropvolgend, werd hij gehalsrecht, na gebiecht en gecommuniceerd te hebben. Voor de halsrechting, bevestigde hij nog eens al wat hij verklaard had.

Wij treffen ook nog eene bijzonderheid aan over het gerecht van Neer-Oeteren in een smeekschrift, waarin de beul G.., Hamel van Luik, op 14^e Mei 1794, eene vergoeding vraagt aan de afgevaardigden der Staten : « Op de laatste plaats, zegt hij, heeft uw zeer ootmoedige dienaar zich nog naar Neer-Oeteren, bij Maeseyck, begeven, waar vier plichtigen op de pijnbank gebracht werden en vijf gehalsrecht, waarvoor hij maar eene zeer geringe vergoeding gehad heeft. »

Het gerechtshof van Op- en Neer-Glabbeek vroeg geene voorafgaande bevelen van een hooger gerecht in lijfstraffelijke zaken, maar het moest voorafgaandelijk het gevolen raadplegen van eenen rechtsgeleerde, om iemand doen aan te houden of op de pijnbank te brengen, en van twee rechtsgeleerden, om ter dood te veroordeelen.

G. C. Beurskens was schout van dat gerechtshof in 1774. Van de schepenen, zetelden F. Boonen, P. Geelen, J. Lemkens en A. Jansen in de zaak Antoon M...., bijgenaamd Kretskens.

De Schout, ingelicht door de bekentenissen der twee gehalsrechten van Neer-Oeteren, over de misdaden begaan door Antoon Kretskens, moest eerstens de hoofdbewijzen dier misdaden doen bestatigen. Hij deed dan Mathys Immelen voor het hof van Neer-Glabbeek verschijnen en hij verzocht de schepenen dien man te ondervragen over de brandbrieven die aan zijn huis gelegd werden. Den 28 April 1794, verschenen Immelen voor het hof en hij verklaarde dat, van 29 Juni tot 25 December 1790, aan zijne woning zes brandbrieven gelegd werden, waarin men hem dwong honderd gulden op de Gruitroye Rouw te leggen, met bedreiging van zijn huis in brand te steken ; den eersten en den tweeden keer had hij iedere maal 25 gulden gelegd, die weggehaald werden ; de zesde maal, in de maand December, plaatste de drossaard Clerex, die het feit gehoord had, eene wacht. Deze wacht loste een geweerschot op eenen man, die in de nacht tot de plaats meende te naderen.

Het hoofdbewijs van de misdaad, te Neer-Glabbeek gepleegd, bestatigd zijnde, legde de Schout het hof de bekentenissen en de beschuldigingen voor van de twee gehalsrechten van Neer-Oeteren, en hij uitte het verlangen van Antoon Kretskens te zien gevangen nemen. Het hof, na een overeenstemmend bericht ontvangen te hebben van den rechtsgeleerde N.-A. Vanderborcht van Maeseyck (30 April), gaf den Schout het bevel van den plichtige doen aan te houden (3 Mei 1794). Antoon Kretskens werd gevangen genomen den 8 Mei en in het gevang gezet.

De Schout deed ook het hoofdbewijs bestatigen van de misdaad begaan bij Pieter Thysmans van Op-Oeteren. Deze verscheen op zijn verzoek voor het hof van Op-Oeteren, den 10 Mei 1793, en verklaarde dat, in de maand Juni 1790, twee brandbrieven aan zijn huis gelegd werden, waarin stond dat hij honderd gulden moest leggen op eenen voetweg tusschen Nijs en het dorp, zooniet zou zijne woning in brand gestoken worden. Hij legde geen geld, maar deed gedurende meer dan een jaar de wacht houden. Deze getuigenis werd door den Schout Beurskens aan het hof van Neer-Glabbeek overhandigd.

Op verzoek van den Schout, ondervroeg het hof Antoon Kretskens op 9 Mei over de drie en twintig aangehaalde artikelen. Uzijne antwoorden ziet men dat hij te Neer-Oeteren geboren is, dat hij den ouderdom van 47 tot 48 jaar bereikt had en dat op het oogenblik zijner aanhouding hij te Neer-Oeteren woonde, maar hij loochende alles wat men hem ten laste legde.

(Wordt vervolgd).

Ons laatste artikel over de eendracht, heeft ons talrijke en kostelijke bijtredingen verworven. Wij zijn gelukkig eens te meer te bestatigen dat wij heel en gansch tot akkoord zijn met het overgroot gedeelte der katholieke partij.

De eendracht wordt gewenscht door alle oprechte en rondborstige menschen.

Dat zekere twistzoekers, zoo gezag- als invloedloos, al doen wat in hunne macht is om de terugkomst van den vrede tegen te werken en er genoegen in scheppen olie op het vuur te smijten, dat is gemakkelijk te verstaan. Welke rol zouden zij te spelen hebben in eene partij in dewelke vrede en eendracht heerschen ?

Maar de eendracht zal toch terug komen, zonder hen, misschien ondanks hen ; zij zal er nog sterker, nog duurzamer en voorzeker nog eerlijker en nog openhartiger door zijn.

⁂

Een lid der Union Horticole, waarvan M. de Graaf de Borchgrave d'Altena Eere Voorzitter is, zendt ons eenen brief in dewelken hevig protest aangeteekend wordt tegen de onverdiende aantijgingen door eenige personaadjes, zonder der minsten invloed, tegen onzen hooggeachten senateur uitgekraamd : « Nooit, schrijft ons onze » briefwisselaar, zullen de leden der Union Hor- » ticole het geheugen verliezen der koninklijke » ontvangst welke hun onlangs, wegens M. den » Graaf de Borchgrave d'Altena, op zijn kasteel » van Bovelingen, te beurt viel. »

Wij vinden dezelfde nota in eenen brief van protestatie, welken ons een lid van den Volksbond stuurt :

« De banden van erkentelijkheid welke ons » met onzen geëerbiedigden senateur vereenigen, » zijn te talrijk, zoo spreekt onze briefwisselaar, » om niet hevig te protesteeren tegen lage aan- » randingen van dien aard. M. de Graaf de » Borchgrave d'Altena is Eere-Voorzitter onzer » Maatschappij. Hij is een der twee milddadige » gevers van onze prachtige banner en hij heeft, » door zijne tegenwoordigheid, de feesten willen » vereeren, welke wij, den 22 September 1895, » ingericht hebben, tijdens de plechtige wijding » van ons vaandel. »

Men spreekt alleswijl zoo wat overal van het inrichten eener overdekte markt voor het verkoop der boter te Tongeren. In vele dorpen bestaan heden samenwerkende maatschappijen, melkerijen, landbouwsyndicaten en in vele steden wordt men gewaar dat de botermarkten hierdoor veel geleden hebben.

Te Tongeren heeft deze invloed zich minder doen gevoelen dan op andere plaatsen ; maar uit vrees dat onze botermarkt op hare beurt van haar belang zou verliezen, heeft men het gedacht vooruit gezet een soort van dak op te richten op de Vlasmarkt, waaronder de botermarkt zou gehouden worden. De boter zou niet kunnen verkocht worden, vooraleer door eenen beambte der stad « *onderzocht, gewogen, ontleed en gestempeld* » *te zijn.*

Daarmee is het nog alles niet. Men vraagt dat een stadsreglement gemaakt worde, verbiedende de boter op andere plaatsen te verkoopen dan onder het dak der Vlasmarkt, zoodat de dorpslieden die heden de gewoonte hebben hunne boterkorven te gaan ledigen in de winkels der stad, zich eerst zouden moeten begeven naar de overdekte markt om hunne boter aldaar te laten wegen, ontleden en stempelen, door den agent der stad.

Wij vinden dat dit veel plagerijen zijn, die men den buitenlieden oplegt en waaraan zij zich misschien niet goedwillig zullen onderwerpen. Wij zijn van gedacht dat men in zake van markten zoo weinig reglementen als mogelijk moet maken en vooral zorgen dat de reglementen niet schadelijk maar gunstig zijn voor de betrekkingen tusschen koopers en verkoopers.

In afwachting dat het voorstel van de gedekte botermarkt wat beter gestudeerd worde, drukken wij den wensch uit dat de kleine plagerijen die men den buitenlieden wil opleggen niet voor eerste gevolg hebben hen van de markten van Tongeren te verwijderen.

Gemeenteraad van Tongeren.

Zitting van 9 Maart 1897.

Tegenwoordig : MM. Meyers, burgemeester, Delvoix en Indekeu, schepenen, Delvigne, Frère, Ghiseau, Modave, Neven, Schaetzen, Vanden Bosch en Vongken, leden.

Het proces-verbaal der vorige zitting wordt gelezen en goedgekeurd.

M. de Burgemeester deelt aan den raad eenen brief van M. den Gouverneur der Provincie mede, strekkende tot het instellen eener pensioenkas voor de veldwachters.

Iowoners der omstreken van de Bilserschepoort vragen het maken van eenen put in hunne wijk. M. Delvoie ondersteunt hunne petitie, daar de pomp die zich in de Hasselischestraat bevindt niet aan alle noodwendigheden kan voldoen.

M. Neven zegt dat vermits het gouvernement van gedachte is den telefoon te Tongeren in te richten, de stad een abonnement zou moeten nemen en alzoo aan al de inwoners toelaten kosteloos op het stadshuis te komen telefoneeren. Zulks bestaat te Wandre en te Polleur, zegt M. Neven.

M. de Burgemeester zegt dat hij twijfelt of de stad, door een abonnement te nemen het kosteloos gebruik van den telefoon aan alle inwoners zou kunnen toekennen.

M. Indekeu zegt dat hij genegen is voor het plaatsen van den telefoon te Tongeren. De stad zou een abonnement moeten nemen in geval de inwoners er profijt zouden kunnen uit trekken. Voor hetgeen de stedelijke regeering betreft, deze heeft er geen belang in, den telefoon ter hare beschikking te breitten.

M. Neven zegt dat, ter gelegenheid van de inhuldiging der buurtspoorwegen, groote feestelijkheden in onze stad zullen ingericht worden. Een feestcomiteit zou dienen ingericht te worden. Aan zijn hoofd moest de stedelijke regeering staan. Dit comiteit zou bestendig moeten blijven en zich bezig houden met de inrichtiog van feesten tijdens de kermis enz. enz. De stad zou er geen geld moeten aan uitgeven.

De raad gaat tot de dagorde over :

1° *Herbouwingswerken der lagere jongensschool. Aanbesteding.*

De raad keurt de aanbesteding goed. M. Robert Christiaens wordt adjudicaris verklaard, daar zijne soumissie de laagste was.

2° *Verandering aan het reglement over de openbare dansparijen.*

M. de Burgemeester geeft lezing van een ontwerp van reglement. Ziehier de bijzonderste lijnen er van :

De herbergiers en koffiehouders mogen niet, zonder de schriftelijke toelating van het college, in hunne lokalen of aanhoorigheden ervan, danspartijen inrichten of laten inrichten, tot dewelke het publiek toegelaten wordt. De herbergiers en koffiehouders moeten vooraf eene taks betalen. Deze taks zou niet vereischt worden tijdens de kermis- en tijdens de vastenavonddagen. Noglans, wordt de schriftelijke toelating van het college ook vereischt voor de danspartijen, op die tijdstippen gegeven. De schriftelijke toelating van het college moet op iedere aanvraag van eenen agent der overheid getoond worden. De toegang tot de danszalen zal verboden worden aan de kinderen onder eenen ouderdom die door het reglement zal vastgesteld worden. De policiestraffen zullen op de overtreders toegepast worden.

M. Indekeu zegt dat de schikking van het reglement eenvoudig is. Van het oogenblik dat men eene taks heft, moet men zorgen dat ze betaald worde. Sedert enkele jaren, zijn er 315 reglementen over deze zaak gemaakt geworden.

De reglementen van Nijvel en Mechelen zijn zeer praktisch. Te Nijvel neemt men den verkoop van drank als basis.

M. Schaetzen. — Dit ontwerp is omtrent gelijkvormig aan hetgeen dat ik vroeger neergelegd heb. Doch, men neemt er niet in aan, het voorstel dat ik gedaan had, insgelijks eene taks te heffen op de danspartijen door eene bijzondere maatschappij ingericht en tot dewelke het publiek niet toegelaten wordt. Men moet niet alleen de danspartijen treffen die door de werkende klas gevolgd worden, maar ook de groote danspartijen.

M. de Burgemeester. — Aldus, de danspartijen, op den Cerkel gegeven, zouden aan de taks onderworpen worden, als gegeven in de aanhoorigheden van een koffiehuis.

M. Schaetzen. — Neen, dat volgt niet uit het ontwerp heden neergelegd, dat enkel de danspartijen treft tot dewelke het publiek toegelaten wordt. Ik meen overigens dat de dansparijen op den Cerkel en den Casino gegeven, niet zouden moeten onderworpen worden aan de voorafgaandelijke schriftelijke toelating van het college, indien het publiek er niet toegelaten wordt.

M. Frère vraagt dat de tekst van het ontwerp van reglement aan de leden van den raad zou medegedeeld worden.

M. Schaetzen stelt eene wijziging aan het ontwerp van reglement voor. Het achtbaar lid zou willen dat de danspartijen, door bijzondere maatschappijen gegeven, aan dezelfde taks als de openbare danspartijen en danslessen zouden onderworpen worden.

Het ontwerp van reglement wordt tot de bevoegde commissie verzonden.

3° *Verandering aan artikel IV van het reglement van 24 April 1886 over de stadswallen.*

M. Neven had een bijvoegsel aan het reglement voorgesteld, strekkend om den toegang van zekere huizen voor de karren gemakkelijker te maken, onder zekere angeduide voorwaarden.

De raad keurt deze verandering goed.

4° *Teekenschool. Rekening van 1896.* — Goedgekeurd.

5° *Plinius fontein onbewoonbaar uit hoofde van herstellingswerken. Vraag van kwijtscheldingen van drie maanden huurprijs.* — Goedgekeurd.

6° *Gedekte speelplaats in het Koninklijk Atheneum. — Cohier van lasten.*

Het bestek van deze werken beloopt fr. 1054. In tegenwoordigheid van den geldelijken toestand der stad, stelt M. de Burgemeester voor dit voorwerp tot aanstaande jaar te verdagen. Na opmerkingen gemaakt door verscheidene leden, wordt dit voorstel goedgekeurd.

M. Modave doet opmerken dat er te Tongeren, in geen enkel onderwijsgesticht, eene bedekte speelplaats bestaat. Indien er eene bedekte speelplaats moest ingericht worden, zou dit moeten in onze kostelooze scholen gedaan worden, waarvan de kinderen slecht gekleed, slecht gevoed en meer aan de gevolgen van het slecht weder blootgesteld zijn.

7° *Plan van den stadswal tusschen de Maestrichter- en de Bilserschepoorten.*

M. Delvoie deelt aan den raad het plan mede, dat door M. Neven gehekeld wordt.

M. Delvoie zegt dat de opmerkingen van M. Neven niet gegrond zijn. Het aanleggen der buurtspoorwegen heeft ons eene uitmuntende gelegenheid gegeven om de gracht te kunnen vullen. Zulke gelegenheid zal zich nooit meer voordoen. Wat meer is, wij zullen eene wandeling hebben, die niets aan de stad zal kosten. De Commissie der Gebouwen heeft zich uitdrukkelijk vijandig verklaard aan het af breken der bestaande muren, waarvan zij gedeelten aanziet als van Romeinschen oorsprong zijnde. Indien de stad geene rekening van deze oppositie gehouden en niettegenstaande de muren afgebroken had, zou de regeering geene aanspraak meer hebben kunnen maken op de subsidies van den Staat.

Indien, op den eenen of den anderen dag, de Commissie der Gebouwen van gedachte verandert en het afbreken der muren toelaat, zullen wij nog de gracht kunnen vullen. Er zal geen enkele kruiwagen grond te veel zijn. Als de wandeling zal voltrokken zijn, zal men er nog 7 ad 8000 kubieke meters grond kunnen invaren, zonder het minste nadeel. Eens werd aan den raad voorgesteld dat men niet zou toelaten grond in de gracht te varen. Indien dit voorstel aangenomen geweest was, zou men nooit meer de gelegenheid gehad hebben om de gracht te vullen.

M. Neven antwoordt aan M. Delvoie. Hij zegt dat hij het plan gehekeld en eene petitie van inwoners der Maestrichterstraat ondersteund heeft, die het afwerpen van den wal vroegen. Hij voegt er bij dat hij niets zegt tegen de werken die tot nu uitgevoerd zijn. M. Neven eindigt met te zeggen dat men gebruik van de gracht had kunnen maken en er eene wandeling in aanleggen.

De raad keurt het voorgestelde plan goed.

8° *Plan van rechtlijning der tuinen langs de wallen tusschen de Bilserschepoorten en de Maestrichterpoorten.* — Goedgekeurd.

9° *Tusschenkomst der stad in de herstellingswerken der Hoofdkerk van O. L. V.*

M. de Burgemeester zegt dat de kwestie hierin bestaat te weten of de stad, gedurende een nieuw tijdstip van 5 jaren, hare jaarlijksche subsidie van 2000 franken voor de herstellingswerken der Hoofdkerk zal blijven voortbetalen.

M. Neven vindt het cijfer van 2000 franken overdreven in tegenwoordigheid van den geldelijken toestand der stad. Hij stelt voor deze som op 1000 franken te brengen.

MM. Delvoie en Schaetzen antwoorden dat al de stedelijke regeeringen, die zich sedert 1846 opgevolgd hebben, steeds de jaarlijksche subsidie van 2000 franken, voor de herstelling der Hoofdkerk, behouden hebben. Men kan de herstellingswerken niet beginnen vooraleer de subsidies gestemd zijn.

De raad behoudt, voor een nieuw tijdstip van 5 jaren, zijne jaarlijksche subsidie van 2000 franken voor de herstelling van O. L. V. kerk.

10° *Burgerlijke Godshuizen.* — *Begrooting van 1896.* — *Overbrenging van crediteten.*

11° *Idem.* — *Verkoop van twee stukken grond. Cohier van lasten.* — Gunstig advies.

12° *Hoofdkerk. Stichting van een jaargetijd.*

13° *Idem.* — *Rechtgeding.* — *Toelating.* — Gunstig advies.

14° *Kerkhof.* — *Altijddurende vergunningen.* — *Aanvragen van MM. Jacques Hauben en Jos. Lauriotte.* — Toegestaan onder de gewone voorwaarden.

15° *Meisjesschool.* — *Kosteloze aanmeningen.*

De raad beraadslaagt over dit punt met gesloten deuren.

NIEUWS

uit de stad en de omstreken

Maatschappij « Eigen Huis » te Tongeren. — *Verslag in de algemeene vergadering der actiehouders aangeboden, op 26 Februari 1897.*

Heeren Actiehouders,

Gij weet welk groot belang, onder maatschap-

HET

RAADSEL van CHIN

6de VERVOLG.

De stemming, in welke Humphrey Ditchem zich op weg naar Chin House begaf, of om de dingen bij den juisten naam te noemen, in welke de majoor Chidiock Quary, bezitter van het Victoria-kruis, zich bij Miss Knivett ging aanmelden om nederig te vragen naar het in haar huis vacant geworden baantje van bottelier, neen, wij zullen niet trachten haar te beschrijven.

Wij kennen den jongen man reeds als dapper, een held in het vuur en onder de wapens ; doch het vooruitzicht op de ontmoeting die hem nu te wachten stond, deed hem waarlijk het hart kloppen.

Indien hij eens herkend werd ? Hij wist dat de kans daarop zeer gering was ; maar de bloote gedachte aan de mogelijkheid reeds deed hem het zweet op het voorhoofd perelen.

Niettemin, hij ging, hij klopte, hij werd binnengelaten, en nu stond hij daar, met zijnen hoed in de hand, van aangezicht tot aangezicht met de dame.

En zie ! een kwartier later was die geheele eerste ontmoeting, zoo slibberig, zoo gevaarlijk, alweer afgeloopen, en wandelde onze vriend terug, doodbedaard, door de lange beukenlaan, die van Chin House in de richting der woning van peter Alabone voerde.

— Wel, hoe is het gegaan, M. Ditchem ? vroeg de oudheidkenner, die in zijnen hof zijne avondpijp zat te rooken.

— Nu, ik weet het nog niet. Als het niet te verwaand klonk, dan zou ik durven beweren dat de dame wel zin in mij scheen te hebben, antwoordde Ditchem, glimlachend.

— Is er dan nog niets beslist ?

— Neen ; nog niet. Gij moet weten, ik kwam een weinig te laat. Cuff's opvolger is reeds aangenomen. Hij kwam eenige uren vroeger dan ik, zoodat de dame juist, toen ik opdaagde, hare eerste bespreking met hem had gehad. Ik heb echter wel gemerkt dat hij geen bijzonder gunstigen indruk op haar heeft gemaakt. Hij is aangenomen voor eene maand op proef. Ik moet dus binnen veertien dagen terugkomen, en dan zal zij mij haar besluit doen kennen.

— Zoo, zoo ? Er is dus nog kans ?

— Ja zeker.

— Hoe stond gij met uwe getuigenissen ? vroeg Alabone, terwijl zijne oogen ondeugend glinsterden.

— O, ik heb haar verwezen naar kolonel Broadback en naar generaal Smallhead.

— Officiers dus ? Uwe vroegere heerschappen, onderstel ik ?

— Zeker, zeker. Mijne vroegere heerschappen.

— Nu, als gij lukt, dan zal het mij plezier doen.

— Ik wil er het beste van hopen, antwoordde Ditchem ; en hiermee was het ontwerp uitgeput.

⁂

De hoogvlakte, waarop het stadje Chin gebouwd stond, vormde een uitgestrekt veld, boomloos en grasrijk. Aan alle kanten had men diepe ravijnen, en in het rond genoot men het uitzicht op donkere bergen en op het glinsterende water eener groote rivier.

Op deze vlakte plagt majoor Quary, die natuurlijk overvloed van vrijen tijd had, geerne te dwalen, of ook wel, onder eenen heester in het gras liggend, te luisteren naar het suizen van den wind of naar het kwinkeleeren der vogels, en daarbij over allerlei dingen te droomen.

Midden op het veld stond eene herberg met een paviljoen, welk laatste was ingericht als koffiehuis ; want Chin had eene kolfclub, en daarin speelden niet alleen heeren, maar ook dames mee — onder anderen ook Doortje Alabone, die in deze aangenaame en gezonde lichaamsoefening een hoogen trap van vertuigdheid had bereikt.

Eens uit, op eenen schoonen namiddag, bespiedde de majoor het meisje, terwijl zij heel op haar eenigheid bezig was den bal te slaan. Zelf ongezien, sloeg hij de sierlijke bewegingen harer slanke en rijzige gestalte met stille opmerkzaamheid en bewondering gadeg.

Hij kon het voor zichzelven niet verhelen, dat de schoone Dorothea begonnen was eenen diepen indruk op hem te maken — dat zij bezig was in zijn leven te grijpen op eene wijze, die hem nog onverklaarbaar scheen.

Sedert hij zich tegenover haar voor bottelier uitgaf, had hij hare houding zeer aandachtig gadegeslagen.

Zij was jegens hem vriendelijker dan ooit, ja inderdaad de vriendelijkheid zelve ; maar toch was zij veranderd.

Er was iets anders gekomen in hare wijze van doen — iets moeilijk beschrijfbaars, maar dat toch voor hem zeer voelbaar en veelbeteekenend was.

Hij begreep het dan ook niet alleen volkomen, maar berustte er ook in ; ja, hij was er mee ingenomen en zou het zelfs voor niets ter wereld anders hebben gewenscht. Een heer immers was een heer — en een bottelier was een bottelier. Hij zelf deelde al de neigingen en de sympathieën van zijne klasse, en het verheugde hem dat Doortje Alabone even fijngevoelig bleek te zijn.

Zoodra zij nader kwam, sprong hij op en begroette haar. Zijne houding was thans de natuurlijke, de aangeborene : hoffelijk, ridderlijk, hoog beschaafd.

Keerslecht, kloek en flink als een echt soldaat, met zijnen open blik en zijne regelmatige, bij bezonden gelaatstrekken, mocht hij zu het toon beeld heeten van den gentleman, den trotschen zelfbewusten, aristocratisch grootgebrachten man van de wereld.

Het is waar, dat zijn kostuum van rossig verschoten zwart niet juist in zijn voordeel was en menigen andere zou verontrijd hebben in de oogen eener vrouw ; doch hij verhief zich daarboven en wist deze burgermanskleeding door zijne persoonlijkheid te adelen.

— Wel, vroeg hij, hoeveel punten hebt gij gemaakt ?

— Veertig, antwoordde zij.

— In hoeveel slagen ?

— In vijf.

— Dat is waarlijk schoon ! Ik maak u mijn compliment... Gij haalt toch zelden zooveel ?

— Zelden, ja, antwoordde zij lachend. Maar hoe komt gij dat weten, M. Ditchem ?

— O, ik heb op uw spel gelet, en daardoor kan ik uwe kracht zoo tamelijk nauwkeurig schatten... Verwonderd u dat zoo ?

— Nu, om u de waarheid te zeggen — wel een beetje. Speelt gij dan ook, M. Ditchem ?

— Gij vraagt dat zoo op eenen toon, alsof gij het eigenlijk voor iets oomogelijks hield !

— O neen — in het geheel niet. Maar...

— Ja, ja, Miss Alabone, ik versta u wel. Gij wilt zeggen, dat kolven eigenlijk geen spel voor bottelaers is ! Heb ik het niet geraden ?

— In het geheel niet, M. Ditchem, in het geheel niet.

— Wat ? Durft gij daarop zweren ?

— Natuurlijk ! Bij ons immers is kolven een spel voor iedereen — voor menschen van allerlei stand. Er zijn hier zelfs werklie, die er groote liefhebberij voor hebben en er zeer handig in zijn.

— Waarlijk ? Het doet mij genoegen dit van u te hooren... Maar laat mij u niet langer ophouden. Gij speelt misschien geerne nog wat voort ?

— Ja, dat was wel mijn plan.

— Voortreffelijk ! — Mag ik er toeschouwer bij blijven ?

— Dat kan ik u niet beletten, M. Ditchem. Het veld is vrij.

Hare stem klonk een weinig stroef ; doch zij glimlachte minzaam. En toen, alsof zij zelve er Latin, verdrieten Voorkomen schijn had aangenomen

van Beverloo, openbaar verkoopen :

6166 dennenboomen. wassende op het bijzonder domein van oorlog en zich bevindende tegen den steenweg, op 15 minuten afstand der statie en 20 minuten van de kom der vaart.

De onkosten bepaald op 10 % zijn betaalbaar den dag zelf der verkooping en de koopprijs binnen de maand, mits

hij deed, jufvrouw Doortje's ontzag voor hem eenige meters reis, totdat het eindelijk zoo hoog was gestegen als de chinsche toren, dien men in de verte boven de boomen zag uitsteken.

— O maar, mijnheer Ditchem — gij fopt mij ! zegde Dorothea : gij zijt een meester in het spel ! Gij moet er veel, zeer veel aan gedaan hebben !

— Tamelijk — vroeger — in Ind... ik wil zeggen buitenlandsch, stotterde hij.

Daar, opeens, terwijl zij beiden in den iever van hun spel op niets anders acht gaven, en dus niet hadden opgemerkt dat er achter hen eenige personen naderden, riep eene diepe stem :

— Wel hemeltje — bij mijne arme ziel — dat is Quary ! Wel, majoor, beste kerel, hoe in 's hemels naam komt gij nu hierheen verzeild ?

De majoor sloeg van schrik totaal mis.

— Verontschuldig mij, Miss Alabone, zegde hij ; een oogenblik ! — Vervolgens riep hij, terwijl hij het kleine gezelschap tegemoet liep : Ha, B-llew, zijt gij dat ? — En met gedempte stem liet hij er op volgen : Om Godswil, houd uw mond, gij ezel !

— Papperlepap, wat hebt gij nu weer aan de band ? bromde de andere, een opzichtig heerschap, met rooden frak, witte broek en kousen van een wonderbare teekening in zwart, rood en groen... Ha ! Te drommel ! Die jonge dame daar ! Steekt dat er achter ?

— Mogelijk wel ; maar in elk geval, laat mijn naam en rang hier nu maar onvermeld blijven, zegde Quary. Wat komt gij hier doen ?

— Schoone vraag ! Wat ik hier kom doen ? Wel, wat anders dan de bollen raken !... En gij, wat doet gij hier, in dat kostuum ! Neem mij niet kwalijk, riep M. Bellew, terwijl hij zijne handen op zijne heupen drukte en het uitschaterde van lachen — neem mij niet kwalijk, maar, zeker, gij hebt almachtig veel van een verloopen bottelier, hahaha !

Onder deze bedrijven hield Doortje Alabone zich alsof zij al hare aandacht wijdde aan eene kunstige behandeling van den bal, terwijl zij in waarheid aan niets minder dan aan ballen en kolven dacht. Heel andere dingen maalden er in haar hoofdje rond.

— Quary — majoor Quary — zoo bromde en grons-te en suisde het voortdurend daar binnen. Wat beteekende deze benaming ? — En waarom mocht die benaming blijkbaar te hareen aanhoeren niet worden uitgesproken ?

Zoozeer was de schoone Dorothea in deze vragen verdiept, dat zij er waarlijk van schrikte, toen mijnheer Ditchem eensklaps tot haar zegde :

— Zullen wij onze partij voortzetten, jufvrouw Alabone ?

VII.

— Vadertje, hoe was eigenlijk de naam van Squire Wallop's neef ?

Peter Alabone zag zijne dochter Doortje bij deze vraag eenige oogenblikken zwijgend aan. Zij echter stond daar aan hare kamerbloemen te plukken als het beeld der onschuld.

— Ik vermoed dat gij M. Quary bedoelt, Chidiock Quary, antwoordde hij. Maar waarom vraagt gij dat zoo ineens, kind ?

— Och, zoo maar eens. Het was mij ontschoten... Zoo zoo ? Quary, Chidiock Quary ? — Jawel, nu herinner ik het mij... En waar is hij op het oogenblik ?

— Hemelsche goedheid, kind — hoe zou ik dat weten ? — De laatste maal, dat wij iets van hem boorden, zat hij in Indië. Hij won daar het Victoriakruis, voor de eene of andere heldendaad.

— Juist, juist ; nu schiet het mij weer te binnen. Maar dat is nog zoo lang niet geleden ?

— O neen, zoo heel lang nog niet.

— Welken rang heeft hij nu in het leger ?

— Welken rang ? — Laat eens zien ! — Majoor, meen ik — als ik mij niet vergis.

— En dus heet hij nu majoor Quary ?

— Ja, natuurlijk. Ik zou zoo denken ; een majoor mag wel majoor heeten.

— Hebt gij hem goed gekend ?

— Neen ; dat durf ik niet beweeren. Zijne bezoeken aan Chin-House waren hooge zeldzaamheden. Ik heb hem maar eens gezien, geloof ik, tien of twaalf jaar geleden.

— Dat testament van den Squire moet wel eene bittere teleurstelling voor hem zijn geweest. Hij verwachtte zeker niet anders dan zijns ooms erfgenaam te zullen zijn ?

— Zeer waarschijnlijk. En die verwachting werd ook algemeen gedeeld. De Squire zelf heeft mij indertijd gezegd dat het zoo wezen zou... Ja ja ! er is op dat stuk een groot onrecht begaan. Maar, dat is onze raak niet, kind. Wij hebben den vinger daar niet in te steken.

— Het spijt mij toch voor hem, vader.

— Mij ook. Maar wat kunnen wij er aan doen ? Het is nu eenmaal niet meer te verhelpen.

Deze samenspraak had plaats op den morgend toen M. Ditchem voor de tweede maal zijne stappen naar Chin House had gericht, ten einde Miss Knivett's besluit met betrekking tot den nieuwen